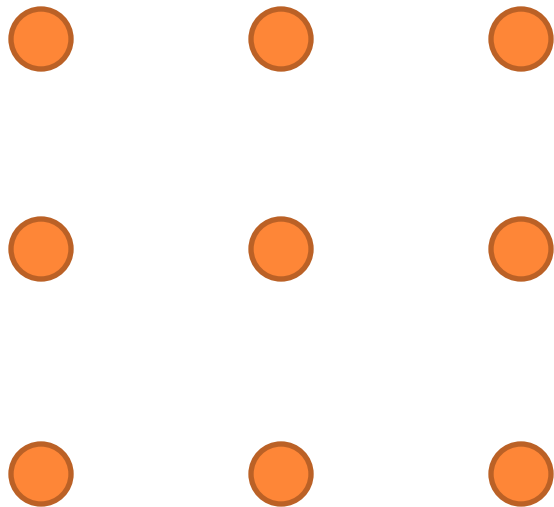

KONCEPT DELA UČNE TEŽAVE V OSNOVNI ŠOLI

izobraževanje pripravili:
Martina Hiti in Tjaša Prudič

ZA ZAČETEK

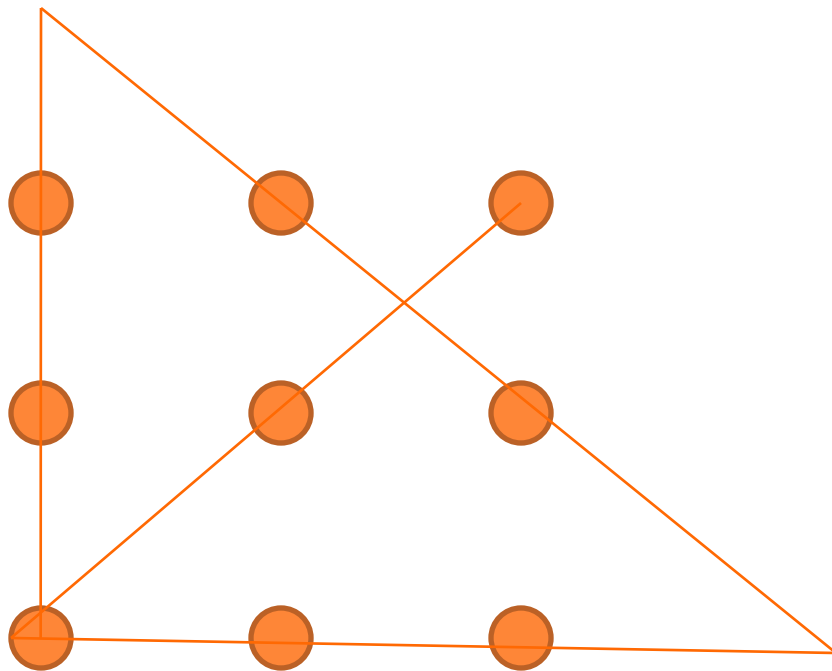

navodilo:

POVEŽI VSE PIKE S
ŠTIRIMI RAVNIMI
ČRTAMI, NE DA BI
PISALO ODMAKNIL Z
LISTA.

ZA ZAČETEK

ZAKONODAJNI DEL - ZOŠN

11. člen (otroci s posebnimi potrebami)

Otrokom s posebnimi potrebami morajo biti zagotovljeni ustrezni pogoji za njihovo vzgojo in izobraževanje.

Otroci s posebnimi potrebami po tem zakonu so otroci z motnjami v duševnem razvoju, slepi in slabovidni otroci, gluhi in naglušni otroci, otroci z govornimi motnjami, gibalno ovirani otroci, dolgotrajno bolni otroci in otroci z motnjami vedenja in osebnosti, ki potrebujejo prilagojeno izvajanje izobraževalnih programov z dodatno strokovno pomočjo ali prilagojene izobraževalne programe oziroma posebni program vzgoje in izobraževanja, **ter učenci z učnimi težavami** in posebej nadarjeni učenci.

Otroci s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, v prilagojene izobraževalne programe ali v posebne programe vzgoje in izobraževanja, **imajo pravico do individualiziranih programov vzgoje in izobraževanja.**

Osnovna šola mora za izvajanje osnovnošolskega programa otrok s posebnimi potrebami zagotoviti strokovne delavce za pripravo, izvedbo in evalvacijo individualiziranih programov.

ZAKONODAJNI DEL - ZOŠN

12. člen

(izobraževanje učencev s posebnimi potrebami)

...

Izobraževanje učencev z učnimi težavami se izvaja v skladu s tem zakonom tako, da jim šola prilagodi metode in oblike dela ter jim omogoči vključitev v dopolnilni pouk in druge oblike individualne in skupinske pomoči.

...

TIPI UČNIH TEŽAV

	Vzroki:	
TIP 1	OKOLJE	<ul style="list-style-type: none"> - kulturna, ekonomska prikrajšanost; - pomanjkljivo, neustrezno poučevanje; - večjezičnost, večkulturnost; - konstantni stresni dražljaji.
TIP 2	INTERAKCIJA MED POSAMEZNIKOM IN OKOLJEM	<ul style="list-style-type: none"> - dejavniki v posamezniku predstavljajo večjo nagnjenost k razvoju splošnih in specifičnih učnih težav; → če okolje ni načrtovano oz. usposobljeno; - vzgoja, neuskklajena z otrokovim “temperamentom”
TIP 3	PRIMARNO V POSAMEZNIKU	<ul style="list-style-type: none"> - nevrofiziološka motnja; - razvojne motivacijske posebnosti - nastanejo tudi v okoljih, ki so “ustrezna.”

UČNE TEŽAVE

lažje in zmerne
specifične učne težave
in
splošne učne težave

šola dolžna prilagajati metode
in oblike dela, dopolnilni
pouk, ISP ure

TIP 1, TIP 2

težke in najtežje
specifične učne težave –
PPPU
(disleksija, disortografija, dis..., dis...)
in
splošne učne težave

se usmerja, zaradi potrebe
po več prilagoditvah

TIP 3

MALO ZA VMES

Diskalkulija -

http://www.youtube.com/watch?v=Xg7Pj-Rsc_c&feature=related

Pikaplonica -

<http://www.youtube.com/watch?v=kIPGZs0UCQc>

STRATEGIJE IN UKREPI POMOČI

- Sodobni pristopi pomoč zastavljajo širše: upošteva se **celovita učenčeva osebnost**, njegove **vsakdanje življenjske razmere v šoli in doma** ter **življenjska perspektiva**.
- Dobro je, da se pri razmišljanju in načrtovanju, kako učinkovito premagati učenčeve težave, pomagamo z naslednjimi skupinami vprašanj:
  - ovire, motnje, primanjkljaji;
  - učenčeva močna področja;
  - perspektiva moči;
  - podpora okolja, dovolj spodbudno okolje;

PRILAGAJANJE METOD IN OBLIK DELA Z UČENCI Z UČNIMI TEŽAVAMI PRI POUKU, DOPOLNILNEM POUKU IN V OKVIRU PB

- Izbiramo primernejše oblike dela.
  - Večkrat izberemo individualno obliko dela ali delo v manjši skupini, ki spodbuja sodelovalno učenje.
- Oblike dela organiziramo in izvajamo tako, da učenec ali skupina učencev nikakor ni stigmatizirana
  - Dopolnilni pouk
- Potrebno je slediti “dobri poučevalni praksi”
  - Jasna strukturiranost poučevanja in učenja
  - Učiteljeva pozitivna in podpora naravnost,
  - Spodbujanje in omogočanje aktivnega učenja,
  - Učenje osnovnih pojmov na način, da jih učenci razumejo,
  - Spremljanje učenčevega napredka,
  - Omogočanje sprotne povratne informacije učencu in od učenca,
  - Jasna in razumljiva navodila,
  - Delitev zapletenih učnih problemov na manjše enote, učenje korakov, učenje predvidevanja korakov,
  - Uporaba podpor za učenje (materialnih, verbalnih, neverbalnih)

- Navajanje primerov/modelov reševanja
- Spodbujanje in omogočanje veččutnega učenja,
- Več urjenja veščin in utrjevanja znanja na različne načine,
- Omogočanje učencem, da svoje znanje posredujejo na različne načine (ustno, pisno, praktično idr.),
- Poučevanje učnih strategij (pisanja zapiskov, predelave učbeniških besedil, organizacija časa idr.),
- Učenje učencev za samostojno iskanje pomoči (pri učiteljih, vrstnikih, svetovalnih delavcih idr.),
- Vključevanje sodelovalnega učenja pri pouku in učenje učencev za sodelovalno učenje.

DRUGE OBLIKE INDIVIDUALNE IN SKUPINSKE POMOČI

- Učencem z učnimi težavami v okviru svoje delovne obveznosti nudi individualno ali skupinsko pomoč šolski svetovalni delavec
- Za učence z učnimi težavami so predvidene tudi ure individualne in skupinske pomoči (ISPU ure)
  - Praviloma jih potrebujejo učenci z zmernimi učnimi težavami.
  - Individualna učna pomoč je bolj specifična, organizira se npr. za učenca z zmernimi specifičnimi primanjkljaji oziroma primanjkljaji, kjer potrebuje več specifičnega treninga in učiteljeve pozornosti.
  - Skupinska učna pomoč je namenjena učencem, ki ne potrebujejo zelo intenzivnih ali zelo specifičnih pomoči.
  - Lahko se izvajajo strnjeno ali po 10-15minut na dan.
  - Izvajanje ISP ur zahteva dobro načrtovanje in organizacijo, pripravo na delo, vrednotenje in dokumentiranje učenčevega napredka in učinkov pomoči ter končno evalvacijo.

STRATEGIJE IN UKREPI POMOČI

Najpomembnejši sistemski dejavniki, ki to omogočajo so:

- dobra strokovna usposobljenost učiteljev, šolskih svetovalnih delavcev, mobilnih pedagogov ...
- poznavanje ustreznih zakonskih in podzakonskih določil (učnih načrtov, konceptov, smernic ...),
- zagotavljanje in organiziranje časa,
- zagotavljanje in organiziranje prostora,
- zagotavljanje ustreznih didaktičnih sredstev, učnih in tehničnih pripomočkov ter strokovne literature in priročnikov,
- vodenje šole za spodbujanje in omogočanje interdisciplinarnega, timskega dela med sodelavci na šoli in s strokovnimi sodelavci zunaj šole.

5-STOPENJSKI MODEL POMOČI

1. POMOČ UČITELJA PRI POUKU, DOPOLNILNEM POUKU, OPB
2. POMOČ ŠOLSKE SVETOVALNE SLUŽBE
3. DODATNA ISPU
4. DODATNO STROKOVNO MNENJE IN POMOČ ZUNANJE USTANOVE
5. USMERITEV V PROGRAM S PRILAGOJENIM IZVAJANJEM IN DODATNO STROKOVNO POMOČJO

SKUPINSKO DELO

- DELITEV V SKUPINE
- 3 PRIMERI
- Skušajte odgovoriti na naslednja vprašanja:
  - Kako pomagati učencu po 5-stopenjskem modelu?
  - Katere metode in oblike dela bi bile ustrezne? Kje jih je potrebno prilagoditi?
  - Kako postopati pri delu s starši?
  - Kaj lahko »naložimo« staršem pri delu doma? Kako si vzajemno pomagamo/soustvarjamo?

SKUPINSKI METER

- Danes sem se naučil veliko novega.
- Menim, da dobro izvajam koncept modela pomoči.
- Na naši šoli je veliko učencev z učnimi težavami.
- Potrebujem znanja, ki mi bodo pokazala prepoznati učence z učnimi težavami.
- Poznam in uporabljam načine prilagajanja metod in oblik dela za učence z učnimi težavami.
- Na naši šoli prepoznamo otrokova močna področja.
- Starši otrok z učnimi težavami bi morali za svoje otroke narediti več.
- Ure individualne in skupinske pomoči so dobro izkoriščene.
- Pri delu z učenci z učnimi težavami se obrnem po pomoč in nasvet k svojim sodelavcem.

S tem, kar dobimo, se preživljamo;
To, kar damo, pa naredi naše življenje.

/Arthur Ashe/

